

نسبت وجودی چیست؟ اگر دنیایی نباشد، برای رحم مادر وجودی قائلیم؟

Mentazer Mentazer

نسبت وجودی چیست؟ چه رابطه‌ای میان رحم، دنیا و آخرت وجود دارد؟

اگر یکی از دوستانتان شما را به خانه خود دعوت کند، آن هم در شهری که وجود خارجی ندارد، چه برخوردی می‌کنید؟ احتمالاً این کار به نظرتان مضحک و بی‌معنی خواهد بود، یا آن را بیشتر به چشم یک شوخی نگاه می‌کنید، چون پذیرفته‌اید که لازمه وجود هر خانه‌ای، وجود داشتن شهری است که خانه در آن بنا شده باشد. پس شرط اول برای وجود یک چیز وجود مقدمات و لازمه‌های آن است. مثلاً اگر درخت نباشد، میوه‌ای هم وجود نخواهد داشت، یا تا انسانی وجود نداشته باشد، اعضای بدنی هم برای او تعریف نمی‌شوند تا رشد کنند یا احیاناً دچار درد یا آسیب شوند.

میان رحم مادر و دنیا هم نسبت وجودی برقرار است؛ یعنی اگر دنیایی وجود نداشته باشد، مادری و رحم مادری وجود نخواهد داشت که جنین در آن شکل گرفته و کامل شود. در حقیقت تمام اتفاقاتی که در رحم مادر می‌افتد، توسط دنیا اداره می‌شود؛ از دمایی که جنین در آن قرار گرفته، تا مقدار غذایی که دریافت می‌کند و یا شرایط سخت یا آسانی که در هنگام رشد و پرورش با آن مواجه است و... ما نمی‌توانیم رحم مادر را بدون دنیایی که در آن قرار گرفته است، تصور کنیم. اگر اعمال و تلاش‌های جنین در رحم مادر برای ما قابل درک است، به واسطه دنیاست و به محض این که ارتباط اجزاء رحم مادر با دنیا قطع شود، چیزی از آن باقی نمی‌ماند.

طبق قاعده نسبت این نسبت وجودی میان دنیایی ما و جهان آخرت نیز وجود دارد؛ یعنی اگر آخرت به عنوان عالمی که محیط بر دنیاست، وجود نداشته باشد، دنیایی هم وجود نخواهد داشت. در واقع همان‌طور که رحم مادر در درون دنیا تعریف می‌شود، دنیا هم به واسطه وجود آخرت تعریف شده و تمام اتفاقات آن توسط برزخ و عالمی که بر آن محیط است، اداره می‌شود. تمام اجزاء دنیا با برزخ و آخرت در ارتباطند و به محض این که ارتباط دنیا با آخرت قطع شود، دنیا و هر چه در آن است، رو به نابودی و فنا می‌روند.

ارتباط وجودی میان رحم مادر، دنیا و آخرت

اگر بخواهیم رابطه و نسبت وجودی میان دنیا با رحم مادر را به صورت جزئی‌تر و با دقت بیشتری بررسی کنیم، می‌بینیم که دنیا به عنوان عالمی بسیار با عظمت، پیشرفته و پر از شگفتی عالم دیگری به اسم رحم مادر را در درون خود ایجاد می‌کند. عالمی که در مقایسه با دنیا بسیار ناچیز و کوچک بوده، اما از قابلیت ویژه‌ای که همان قابلیت سازندگی‌ست، برخوردار است. دنیا از داخل خود چیزی به درون رحم مادر می‌فرستد، که با بخشی از رحم مادر پیوند برقرار کرده و شروع به تقسیم سلولی، اندام‌زایی و [تشکیل جنین](#) می‌کند. در نهایت هم جنین تشکیل شده پس از طی کردن مراحل تکامل خود، به دنیا بازگشته و برای زندگی در فضایی بی‌نهایت بزرگ‌تر، کامل‌تر، پیشرفته‌تر و قدرتمندتر از رحم مادر آماده می‌شود. در حقیقت ما با یک حرکت نزولی از دنیا به رحم مادر و پس از آن یک حرکت صعودی از رحم مادر به دنیا مواجه هستیم. طبق قاعده نسبت رابطه دنیا با ملکوت یا همان عالم پس از دنیا شبیه به رابطه رحم مادر با دنیاست.

این نسبت وجودی در رابطه دنیا و آخرت هم برقرار است و همان سیر نزولی و صعودی که در مورد رحم مادر و دنیا بیان کردیم، در مورد رحم دنیا و آخرت هم وجود دارد؛ یعنی ابتدا روح ما از عالمی بسیار وسیع‌تر، کامل‌تر و پیشرفته از عالم دنیا به عالم دنیا نزول پیدا کرده، به نطفه انسان به عنوان بخشی از عالم دنیا تعلق می‌گیرد و پس از طی کردن مراحل تکامل خود دوباره به عالم آخرت باز می‌گردد. عالم آخرت که ملکوت دنیاست، بسیار کامل‌تر، پیشرفته‌تر و پرشورتر از عالم دنیاست و زندگی در آن نیاز به آمادگی دارد. این آمادگی تنها از طریق رحم دنیا که قابلیت سازندگی روح ما را دارد، ممکن می‌شود.

سیر نزولی و سیر صعودی روح از آخرت تا دنیا

هم در رابطه رحم مادر با دنیا و هم در رابطه دنیا با آخرت، ابتدا عالمی وجود داشته که رحمی با قابلیت سازندگی را در خود ایجاد کرده است، سپس وجودی که قابلیت شدن یا تکامل دارد، از عالم بالاتر به عالم رحم منتقل شده و پس از طی مراحل تکامل و کسب آمادگی برای ورود به عالمی که از آن آمده، دوباره به خانه اصلی خویش باز می‌گردد.

پس می‌توان گفت که در این رابطه هشت مرحله اتفاق می‌افتد:

- اول تشکیل محیطی به نام رحم دنیا با قابلیت سازندگی منطبق با شرایط زیستی عالم آخرت در درون عالم آخرت
 - دوم تشکیل محیطی به نام رحم مادر با قابلیت سازندگی منطبق با شرایط زیستی عالم دنیا در درون عالم دنیا
 - سوم ورود موجودی با قابلیت تکامل و شدن یا به بیان فلسفی موجودی با توان بالقوه به نام نطفه، از عالم دنیا به رحم مادر، تشکیل سلول تخم و سپس تشکیل جنین
 - چهارم ورود موجودی با قابلیت تکامل و شدن یا به بیان فلسفی موجودی با توان بالقوه به نام روح، از عالم آخرت به رحم دنیا
 - پنجم ورود روح به رحم مادر برای کسب توانایی زیستن در دنیا و تکامل جسم
 - ششم بازگشت موجود بالقوه پس از کسب توانایی‌های لازم یا به بیان فلسفی پس از بالفعل شدن توانایی‌ها از رحم مادر به عالم دنیا
 - هفتم حضور موجود بالقوه در دنیا برای کسب توانایی‌های لازم برای زیستن در عالم آخرت
 - هشتم بازگشت موجود بالقوه به عالم آخرت و بالفعل شدن توانایی‌ها ویژگی‌های ذاتی روح
- در واقع بدون وجود عالم دنیا نه مادری وجود داشت و نه رحم مادری بود و نه سیر نزولی، صعودی و تکاملی شکل می‌گرفت و بر همین اساس بدون وجود عالم آخرت نه دنیایی وجود داشت و نه سیر نزولی، صعودی و تکاملی شکل می‌گرفت.

در این مقاله از نسبت وجودی میان رحم مادر با دنیا و دنیا با آخرت صحبت کردیم. گفتیم که لازمه وجود رحم وجود عالمی است که رحم را در درون خود ایجاد کرده و اتفاقات درون آن را اداره می‌کند. بدون وجود این عالم رحمی وجود نداشت و تکاملی هم انجام نمی‌گرفت. در ادامه هم به بررسی دقیق‌تر روند نزولی به سمت رحم مادر و رحم دنیا، طی کردن مراتب تکامل در آن‌ها و روند صعودی به سمت عالمی که رحم مادر و رحم دنیا را در بر گرفته است، پرداختیم.

طبق قاعده نسبت روابط موجود بین رحم مادر با دنیا و دنیا با آخرت تنها به نسبت وجودی محدود نمی‌شود. برای آگاهی از سایر موارد برقرار بودن اصل نسبت می‌توانید، مقالات دیگر ما را در این زمینه مطالعه کرده و ما را از نظرات خود در این باره آگاه کنید.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer